

vseh zvonajnih škod obvaruje. Ako se pa tudi roženi čep odbije, tako rana začne včasih močno krvaveti in žival postane pogosto omotična in zelo nemirna.

Ako roženi čep ni do cela odbit ali odlomljen, tako je upanje, da čep zopet priraste. Ako pa je od čelne kosti ali lobanje popolnoma odbit, takrat se mora rana po gnojenju zaceliti. V prvem slučaju se mora čep krvi osnažiti, na svoje pravo mesto spraviti in če je kaj košćic na njem in med lobanjo, se morajo te lepo rahlo proč vzeti in potem vse s poklejeno obezo pritrditi in zvezati.

V drugem primeru se mora najprej kri vstaviti in potem rana z rahlim hodnikom omotati, z jesihom ali z galunovo vodo omočiti. Večkrat je treba rano osnažiti in posebno poleti nadložnega mrčesa varovati, kar se s tem doseže, da se rana z grenko vodo izpira ali pa s katranovcem ali njegovim oljem pomaže.

Pomoček zoper ovčjega brecelja.

Najboljše sredstvo, da se brecelju zabrani, da svojih pogubnih jajc ne zaleže, je katranovec. Brž ko črviči v ovčjem nosu iz jajc izlezajo, hitijo v glavo ovci. Če se pa ovcam nos meseca julija in avgusta dobro s katranovcem pomaže, se ga brecelj ogiblje in jajc ne zaleže tako namazani ovci v nos.

Namaže se pa nos ovcam z čopkom, kateri se v katranovec pomaka. Kjer je pa ovca na stotine, tam je to delo sila mudno in dolgotrajno. Pomagajo si pa tako, da korita ali žlebove, v katerih ovcam dajejo soli lizati, na njih vzgornjem delu z katranovcem pomažejo, da si tako ovce pri lizanju same katranovec na nos spravijo.

Dobro je tudi, da se na ovčji paši izorje brazda, po kateri morejo ovce nos v vzrahljano prst potikati. Če so pa črviči že iz nosa v glavo vlezli, je pre dobro, da imajo ovce podne solnčno pašo in da se ponoči v hlev zaprejo. Pravijo namreč da breceljevi črviči svitlobo in solnčno toploto ljubijo, in da jih ta iz glave vzvabi in da ovcam nazaj v nos zlezajo, pa je mogoče do njih in jih živalim iz nosa potegniti.

Kako spoznati ali je vino godno za steklenice.

Da spoznamo ali je vino godno, da se z njim nalijejo steklenice in da se tako hrani, se mora vino namreč nekaj vina do toplote od 60 stopinj согрети. Če je vino godno, se ne vsede v njem nič nesnage na dno, če pa še ni, postane vino navadno motno.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Miklošičeva svečanost.) Pri najlepšem vremenu vpričo ogrom-

nega števila slov. ljudstva se je izvršila svečanost na čast prvemu slavistu, našemu rojaku Dr. Francu vitezu Miklošiču. Na krasno okinčanem ljutomerskem trgu je bil postavljen velikanski oder, okoli katerega se je že od ranega jutra mnogo ljudstva zbiralo. Okoli 10. ure se jih je veliko podalo na Kamenščak k Nemcu, kder je pri postavljenem slavaloku bil slovesen sprejem iz Ormoža došlih tujih gostov. Ob 11. je bila slovesna sv. meša, katero so služili zlatomešnik Dr. Muršec z Gradca, pevci iz Ptuja in bližnjih krajev pa so na koru peli slovesno mešo zloženo od brata slavljencevega g. Janeza Miklošiča. Točno po sv. meši so se zbrali odlični gostje in poslanci raznih družeb na prostornem odru drugi pa okoli odra po trgu. Najprej je Dr. G. Krek z Gradca zbrane pozdravil in v kratkih pa krepkih besedah razložil pomen današnje svečanosti. Za njim je burno pozdravljen g. župnik Rajč v izvrstnem govoru razlagal življenje Dr. viteza Miklošiča vpletaje marsiktere poduke slov. ljudstvu, ki je govorniku neprenehoma z glasnimi „živijo“ pritrjevalo. Naposled se je nastopil g. Janez Miklošič, brat slavljencev, in se je v svojem in v imenu svojega brata srčno zahvalil za toliko počestčenje, kar je velik upliv naredilo na vse poslušalce. Med posameznimi govori so pevci prav dobro zapeli na program zaznamljene pesmi, namreč v začetku „Molitev“ od Jenkota, potem „Lepa naša domovina“ od Lichteneggerja, „Mili kraj“ od Nedveda in „Što čutiš“ od D. Jenkota. Po svečanosti je bil občni obed pri g. Vaupotiču, kder je bilo vse lepo pripravljeno in nad 100 gostov, ki so se k občnemu obedu oglasili, dobro postreženih. Med obedom so se pod burnimi živijo prečiteli telegrami od vseh strani slovenskega sveta, med katerimi je najbolj vse zazveselil telegram iz Belegagrada, v katerem se je poleg pozdrava javilo, da je srbski kralj Milan slavljencu podelil red sv. Save I. vrste. Tudi izvrstne napitnice so veliko navdušenje obudile. Naj omenim med drugim napitnico D. Kreka na svitlega cesarja, D. Račkija iz Zagreba na slavjansko slogo in župnika Rajča na D. Muršeca itd. Da je v takih razmerah tudi večerna veselica izvrstno se obnesla, ne more nihče dvomiti. Pri toliki množini ljudstva, ki je bilo v nekterih trenutkih vse navdušeno, se vendar ni najmanjši nered zgodil, kar najbolje kaže, da je naše ljudstvo vrlo, zavedno in da vé kaj dela. Bog daj, da bi ta svečanost še bolj pomnožila narodno zavednost ljudstva in slavo Dr. viteza Miklošiča.

Iz Loke blizu Zidanega mosta. (Volitve.) Loški kmetje! približuje se važni trenutek za Vas, katerega morate dobro porabiti; približuje se čas volitve občinskega predstojnika, (župana) svetovalcev in odbornikov. Pazite dobro kot slovenski kmetje, vzbudite se vendar enkrat, iz

dolgega spanja in nikar si ne volite nemškutarja za župana, kakor je žali Bog do sedaj bilo; nikar ne mislite, da bi bil mož, ki prejema „Kmetskega prijatelja“, ta celo popačeni in slovenskim kmetom nasprotni list, ako ravno se jim prilizuje, in da bi bil on, ki podpira in prejema celjski grdobni list, Slovincem sovražni „Deutsche Wacht“ kedaj na Vaši strani! Ako to mislite, se jako motite. Bodite toraj pazni in volite za župana narodnega in za slovensko reč vnetega moža, kateri Vas ne bode in po krémah obiral sramotil, kakor je sedanjí župan nedavno klestil po svetovaleih in odbor-nikih, koji so pa vendar le hvale vredni narodni možje, temveč da bode po očetovsko za občino skrbel. Tako Vas tudi opominjam kot narodnjak, da si ne bodete za svetovalce in odbornike volili mož, ki je njhij prijatelj „Lis-jak“. Saj imate narodnih in zato sposobnih mož. Toraj možje! Nevdajte se, zdramite se in ne dajte se ponemškutariti, kar se ne zgodi, ako le malo pazite. Pred volitvijo se še vi-dimo!

Narodnjak.

Mozirje. (Savinjski sokol.) — Preteklo je uže leto, odkar se je ustanovilo društvo „Savinjski Sokol“ sè sedežem v Mozirji, katerega namen je, združovati sinove Slovenije pod svojo zastavo, jih krepiti telesno a bolj še dovajati jih k pravi narodni zavesti kot prvemu pogoju narodnega napredka. — V teku omenjenega časa se je društvo vežbalo tudi v telovadbi in je napravilo več izletov, kojih namen je bil, národ probujati in vzlasti udom dajati priliko za združene zabave in vpeljavati doraslo mladino v pravo národno mišljenje in gibanje. — Društvo omislilo si je v teku tega časa tudi najpotrebnejša telovadna orodja, katera pa so mu proužročila mnogo stroškov. — „Savinjski Sokol“, uvidevši, da treba pri raznih slavnostih in izletih, ki se vsako leto prirejajo, pred vsem tudi še društvene zastave, katera naj bi bila ponos društvu in brez katere se društvo niti popolno smatrati ne more, sklenil je vsled občne želje, taisto si naročiti. — Zastava bode krasna; stala bode nad 300 fl. in se bode blagoslovila prihodnje leto v praznik svetnikov Petra in Pavla dne 29. junija z veliko slovesnostjo tu v Mozirji. — V to svrho počelo se je pri rodoljubih po Spod. Stajerskem nabirati prostovoljne darove, da se pokrijejo veliki stroški za zastavo in troški, ki bodo nastali s slavnostjo nje blagoslovljenja. — Obračamo se tedaj do blagih rodoljubov po Spod. Stajerskem z najuludnejo prošnjo, naj bi taisti izvolili mlademu društvu z obilimi darovi prihiteti na pomoč ter mu tako s tem pripomoči do že davnej zaželene društvene zastave, katera naj bode služila v čast društvu, hrabrost vsacega posameznega člana, v navdušenje národa našega in v obrambo na-

šim nasprotnikom pod národnim gáslom: „Na-prej zastava slave!“

Iz Rač pri Mariboru. (Volitev) novega občinskega odbora bo v kratkem naznanjena. Pozor tedaj! Čujemo, da se tu in tam silijo možaki v odbor, s kterimi, ako bi jih volitev zadela, ne bi mogli zadovoljni biti. Ne tujcev! Imamo pripravnih in dostojnih mož pod domačo streho dovolj! Ne kričača (da ga vsi poznamo), ki pri vsaki slednji priliki slov. kmeta velikotrebušno in širokomafasto „Verfluchter windischer Bauer, Gsindel, Pakasch überanand“ in enako imenuje, Bog nas takih varuj! Šolskega načelnika ne kaže voliti iz večih vzrokov in ima že svoj posel. Da bi ga le tudi v redu in dobro izpeljaval. Takih tedaj, ki se posredno v odbor vriniti hočejo, ne voliti, kajti njihove razmere predobro poznamo! Katerega pa tedaj? Stari odbor, hvala mu, je dobro služil v prid občini! Mnogo grenkega mu je bilo požreti, mnogo zavoljo njegove trdno národne podlage. Ne znamo bolje storiti, kakor staremu odboru zopet glase dati ali vsaj enakomisleče, poštene može voliti. Ni mi treba tukaj osobito imenovati jih, ker gotovo vem, da ne bo šlo krivo, če se zjedini-mo! Zberimo se na dan volitve polnoštevilno in združimo glase. Župana bo novi odbor že tudi pravega zadel in najlepše stori, da g. Požegarju staro zaupanje zopet izkaže. Imenujte mi bolje pripravnega! Še ne-kaj! To leto bi se po prizadevanji šolskega odbora imela začeti postaviti nova šola. Do sedaj, res je, smo njo morali porivati po tujih, nezdravih kotih, polnih miši in podgan. Tudi je zadnji šolski hram nevaren, ker je pod pre-slab in je moral že podpret biti. Spoznamo koristnost šole, ako je v pravem duhu uredjena in nikdar se nismo zoperstavliali žrtvovalnosti v tej zadevi! Vendar pa tirjamo, da se odpravi vse nedostojnosti, katere so se kazale na starej šoli, da zginejo in se odpravijo. Pa še nekaj! Po Dravskem polji se dolgo časa potika nek zakotni perutninski kupec in v svoje za-boje ubogih živalic v tej vročini naloži, prav za prav nabaše, da ena na drugej čepi in več dni v tej hudej legi prestatí mora. Kupec si nikdar po dnevu v mesto ne upa, ker se boji, da bi ga ne zaprli. Ne samo da se pametnemu človeku to nečloveško ravnanje stúdi, še tako zanemarijeni mladini pohujševanje daje. Občin-ski predstojniki in vsaki naj obrne svojo pozor-nost na to, da se ta nedostojnost odpravi.

Iz Kozja. (Grdi prusaki ali praj-zovci.) Ako kdor o meji hrovaški in kranjski potuje, bi vendar misliti moral, da nahaja tu-kaj same narodne kraje. A motil bi se ako bi bil prišel večer pred cesarjevim rojstnim dne-vom v našo nemčursko gnjezdo. Tukaj so pe-taki leteli godcem v žep, da je le zadonela prajzovska „Wacht am Rhein“. Več kakor 30-

krat so jo morali ta večer ponavljati na povelje necega debelotrebušnika. To še ni zado-stovalo, drugo jutro so morali za en petak ne-kega grajščinskega doktorja za jutranji pozdrav še nekterokrat zagosti nemško himno. Ako bi kdor drug na cesarjev rojstni dan dal igrati prusko himno, ne bi bilo lepo, da je pa storil cesarski uradnik, to je grda sramota.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Veliko veselje navdaja cesarsko rodbino pa vso Avstrijo o srečnem porodu v cesarjevič Rudolfovej hiši. Mnogo mest je dogodek svečano obhajalo, posebno česka Pra-ga in slovenska Ljubljana. — Minister Kalnoki je obiskal Bismarka v Solnogradu, potujočega v Gostin ter je več časa se z njim razgovarjal. Pravi, da sta ministra se dogovorila o politiki Nemčije in Avstrije, baje tudi o tem, kaj bo z Bosno in Hercegovino. — Ljubljansko mesto dobi še letos popolnem slovenske ljudske šole, a v 3. razredu se začne nemščina učiti kot učni predmet. — Koroški deželni zbor je sklican: Slovence zastopa edini g. Einspieler. — Mag-jari nepreghoma preganjajo Jude, posebno okoli Zale-Egersneg, v Söjtöru, Szigethvaru, Siklošu itd. Žandarji in vojaki jih branijo pa ne po-maga nič. Mnogi so ubiti, ranjeni, hiše in šta-cune razbite in blago pokončano. Sedaj došlo je mnogo vojaštva v tamošnje kraje in je pro-glašen obsedni stan, ali hitra sodba. — Proti Hrvatom so sedaj Magjari na konji: ban Peja-čević se je branil magjarske grbe v Zagrebu zopet pribiti in je radi tega iz službe djan pa Hrvati ga tem bolje ljubijo in čislajo. Bana pa Hrvati baje ne dobijo kmalu tudi deželni zbor ne bode sklican. Velikoveč magjarski mi-nister Tisza bode vse strahoval, in general Ramberg dobi kot kraljevi komisar nalog grbe magjarske povsod, če treba, s pomočjo vojakov pribiti; slišati je, da morajo vojaki iz Ljub-ljane v Zagreb. No, Hrvati bodo branili pra-vice svoje, to pa tem leži, ker so v tem zedi-njeni in celo od Srbov podpirani. Davkarski in drugi uradniki so delali v Zagorji tolike krivice, da so se kmetje vsega navolili. Prišlo je torej zopet do hude rabuke v Krapini, kder je 2000 kmetov silno razsajalo, žandarji so 1 ustrelili in 34 zaprli, v Bistrici pa 36. V Sa-moboru, Veliki Gorici, Moravcah, Belovaru so grbe potrgali, povsod pa magjarske napise s črno barvo zamazali.

Vnanje države. Ruski car in carica mu-dita se v Kodanji na Danskem, kder so ljudje močno navraženi proti Nemcem. General Obručev postane vojni minister. — Bismark ni Fran-cozov tako v kozji rog ugnal, kakor se je na-dejal, in začne malo od svoje jeze odjenjati. Poznanski Poljaci so hoteli slaviti 200letnico

kralja Sobijeskija, ki je pomagal Dunaj rešiti Turkov pa Bismark jim je to prepovedal. Vra-tislavski škof je za avstrijsko-slezki del svoje škofije si od papeža dal dovoliti pomočnega škofa. S tem se je Bismarku močno zameril, ker ga ni prej vprašal. Iz tega se vidi, kako drzen da je Bismark, kakšnega pomočnega škofa kdo za Avstrijo ima, ta ga nima nič skrbeti. — Rumunski minister Bratiano potuje po Ev-ropi, da iztakne, bo li vojska ali mir. — Špan-ski kralj Alfonzo pride 9. sept. na Dunaj k našemu cesarju in gre potem k nemškemu in se udeleži s srbskim kraljem Milanom velikih manevrov nemških. — Črnogorski knez je na poti domov od Carigrada. — Na otoku Java v izhodnji Indiji bil je strašen potres, 30.000 ljudij je ubitih. — Anamski cesar se pokorava Francozom in je sklenil z njimi mir pripoznavši nadoblast francosko. Sedaj imajo Francozi Anam, Chochinchino in Tonking v svojej oblasti. Ki-tajci jim tega ne pustijo in so uže 25.000 voja-kov odposlali v Tonking. Zato pride do vojske med Kitajci in Francozi, kar bode Bismarku največ po godu.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v Poličanah in Slatini.

Cesarjevo potovanje na Slatino:

Veselje, da naš presvitli cesar obiščejo tudi Slatino, je bilo v tukajšnji okolici nepo-pisljivo in hitro je bilo vse na nogah pripravljati se na spodoben sprejem.

Dne 10. julija si pa lahko videl že v jutru cele Poličane s kolodvorom vred v najlepši ob-leki. Vsak si je prizadeval po svoji moči okin-šati svojo hišo, in cesta od koldvora skozi Po-ličane bila je podobna krasnemu drevoredu, po-suta z belim peskom noter do Slatine.

Posebno lepo okinčan bil je kolodvor in pa obče znana, ljubeznjiva hiša Hartner-jeva, pred katero je človek nehotе obstal ter občudo-val krasne vence in okusno dekoracijo.

V torek 10. julija popoldan točno $\frac{3}{4}$ 6 pri-sopiha med pokanjem možnarjev cesarski vlak; ljudstva se je vse trlo želno videti preljubez-njivega vladarja, dobrotljivega cesarja. Iz va-gona izstopivšega cesarja pozdravi g. Mahorič v imenu občin iz okolice, in potem nagovorijo presvitli cesar zbrano duhovščino prav ljubez-njivo, zahvaljevaje se za lep sprejem, ter imajo skoro za vsakega duhovnika prijaznih besed. Potem vsedejo na voz ter se med burnimi ži-vijo-klici peljajo proti Poličanam, kjer jih pri okusnem slavlolu pričakuje šolska mladina z ogromnim številom ljudstva. Šolarji se kar tla-čijo k vozu in cesar sami pomignejo kočijašu naj postoji.